

har afholdt sig fra at søge stillinger, som det også måtte være i det offentliges interesse, at de opnåede. Man har derfor foreslået, at forslag fra en udlejer om udleje af en lejlighed til en tjenestemand eller en funktionær i koncessioneret virksomhed, der som følge af forflyttelse søger lejlighed i kommunen, vil være at godkende. Da det i flere tilfælde — f. eks. ved forflyttelse til et tjenestested i København — kan være rimeligt ikke at begrænse tjenestemandens adgang til at søge bolig til den kommune, i hvilken tjenestestedet er beliggende, har man foreslået, at boligministeren i tvivlstilfælde afgør, i hvilken (hvilke) kommune(r) den pågældende efter sin forflyttelse skal være boligberettiget.

Efter de gældende regler har tjenestemænd, der efter afskedigelse på grund af alder eller anden dem utilregnelig årsag har måttet fraflytte en tjenestebolig, samt enker efter disse, der på grund af tjenestemandens død har måttet fraflytte en tjenestebolig, været særlig vanskeligt stillet, idet de derved ofte har stået uden mulighed for at kunne få en ny bolig, navnlig hvis de var enlige.

Da man ikke har fundet det rimeligt, at tjenestemænd og enker efter disse på dette vigtige område er betydelig vanskeligere stillet end den øvrige del af befolkningen, har man foreslået, at der indføres pligt for boliganvisningsudvalgene til at godkende forslag om udleje af en lejlighed til en tjenestemand eller en funktionær i koncessioneret virksomhed, der er afskediget på grund af alder eller anden ham utilregnelig årsag, samt til enken efter en tjenestemand (funktionær), når hun har måttet fraflytte en tjenestebolig i vedkommende kommune.

Til kapitel XIX.

Om sammenlægning af beboelseslejligheder m. v.

Til §§ 146—153.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til boliganvisningslovens §§ 18—21 og §§ 25—28. Straffebestemmelsen i boliganvisningslovens § 22 er af systematiske grunde optaget i forslaget § 158 sammen med bestemmelserne om straf m. v. i boliganvisningslovens § 25, stk. 3, § 26, stk. 5, og § 27, stk. 3. Iøvrigt er der på følgende punkter foreslået ændringer og tilføjelser:

Til § 151.

Overgangsbestemmelsen i boliganvisningslovens § 26, stk. 4, er udgået som overflødig.

Til § 152.

For at hindre, at den ved § 138 foreslåede adgang for tjenestemænd, funktionærer ved koncessionerede virksomheder eller disses efterladte til at kræve sig godkendt som lejere, i tilfælde hvor det drejer sig om enlige, skulle kunne gøres illusorisk ved et af kommunalbestyrelsen i medfør af § 152 (boliganvisningslovens § 27) nedlagt forbud, har man fundet det nødvendigt at foreslå, at samtykke fra kommunalbestyrelsen i et sådant tilfælde ikke er nødvendigt.

Da det i praksis har givet anledning til tvivl, hvorvidt kommunalbestyrelsens samtykke efter boliganvisningslovens § 27 er nødvendigt i tilfælde, hvor udleje til en enlig person foretages i medfør af boliganvisningslovens § 8 (forslagets § 136), har man ment udtrykkelig at burde fastslå, at samtykke ej heller i et sådant tilfælde er nødvendigt.

Til § 154.

Beboelseslejligheder, der lovligt helt er overgået til anden anvendelse end beboelse, omfattes efter de gældende regler ikke af boliganvisningsloven (jfr. forslaget kapitel XVIII—XIX). Da det under den nuværende vanskelige boligsituation må anses påkrævet i videst muligt omfang at sikre beboelseslejligheder udnyttet til beboelse, har man foreslået, at der åbnes adgang for kommunalbestyrelsen til, hvor forholdene efter dens skøn taler derfor, at bestemme, at sådanne lejligheder ved ledighed skal anmeldes til kommunalbestyrelsen og ikke uden dennes samtykke skal kunne tages i brug på anden måde end til beboelse.

Til kapitel XX.

Straffe- og overgangsbestemmelser m. v.

Til §§ 155—158.

De gældende bestemmelser om straf og andre følger af den straffbare handling har hidtil været spredt på et stort antal paragraffer rundt omkring i lejeloven og boliganvisningsloven. Af praktiske og systematiske grunde har man fundet det ønskeligt at samle alle disse bestemmelser på et enkelt sted i loven og i nogle få paragraffer.

Bestemmelsen i § 155 svarer til straffe- og konfiskationsbestemmelserne i L. L. 348 § 58 i, stk. 1 og 3, og § 64 i.

Bestemmelsen i § 156 svarer til straffe- og konfiskationsbestemmelserne i L. L. 347 og 348 § 75, stk. 6, samt i boliganvisningslovens § 9, stk. 3, § 23, stk. 3—4, og § 24.

Bestemmelsen i § 157 svarer til den nu gældende bestemmelse i boliganvisningslovens § 16.

Bestemmelsen i § 158 svarer til bestem-